

Första Söndagen i Jultiden

Flykten till Egypten

Hagg 2:6-9; Hebr 3:1-6; Matt 2:13-15, 19-23; Ps. 2: 7-12

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Kung Herodes fick höra talas om att Konungen; Messias var född. Han sände ut några vise män för att ta reda på var detta gossebarn fanns. Han sade till dem att komma tillbaka för att rapportera så att också han kunde söka upp och tillbe honom. De vise männen hittade, med hjälp av ledstjärnan, barnet där i Betlehem och de blev så tagna att de föll ner på knä, tillbad och ärade det nya livet med guld, rökelse och myrra. Och sedan de blivit varnade från att återvända till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land.¹

Så, när Herodes inte fick någon rapport om var Jesusbarnet fanns, beordrade han att alla gossebarn i Betlehem skulle dödas. Syftet var så klart att döda det barn som profeterna hade talat om och som nu kommit till världen. Syftet var att undanröja möjligheten för mänskligheten att befrias och att nå sanningen. Syftet var att den maktfullkomlige Herodes inte ville släppa ifrån sig sin ställning; sin kontroll över människorna.

Och här kommer vi idag in i handlingen, för ”När de vise männen hade rest i väg, då visade sig en Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: ’Stig upp och ta med dig barnet och dess mor och fly till Egypten! Stanna där tills jag säger till dig, för Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.’”²

Betrakta nu det som lagts inför oss; det vi, liksom de vise männen och herdarna, kommit för att se. Vad är det Gud har sänt till oss? Här ligger ett gossebarn på stråbädd; ett skört och naket nytt liv. Det är Gud klädd i mänsklig hud. Det är Guds Son. Det är Sanningen och Ljuset.

Så skör och naken är sanningen.

Det är inte svårt att inse betydelsen av att Gud valde att bli människa i gestalt av ett nyfött barn. För han vet att detta lilla och värlösa måste tas om hand; att detta sköra liv lätt går under om det inte vårdas.

¹ Jfr Matt 2:8-12

² Matt 2:13

Gud vill också att vi skall se oss själva genom detta barn; att vi skall identifiera oss med det och se också oss själva som Guds barn. Så även för att vi skall förstå vår egen utsatthet och ömtålighet. Gud vill att vi skall följa efter Sonen i hans uppväxt och gärning för att, i den, få nytt liv genom Honom.

Lägg nu den enfödde i ditt hjärta. Låt Hans puls bli din. Låt Hans blod förenas med ditt. Du har nu tagit in Jesu liv i ditt. Du har nu kungligt, om än skört, blod i dina ådror och du har tagit på dig att vårda detta ömtåliga.

Ställ dig nu följande fråga: Vem är Herodes av idag?

Vem är det, idag, som vill kväsa och slå ner Sanningen? Vem är det som vill dränera dig på det dyrbara och frälsande livets blod? Vem vinner på att göra dig anemisk, apatisk och ointresserad av det vi kommer hit för att, inte bara betrakta, men ära, tillbe och lära av? Vem är det som håller dig borta från Gud genom att distrahera dig med alla de jordiska omsorger du möter?

Innebär detta att vi nu, som den Heliga Familjen, skall fly? Kanske till Egypten? Nej, det är redan gjort och så som profeterna hade sagt, tog jag dig ut ur Egyptens land. När vi väl har tagit emot Kristus och förenat våra liv med Hans, så kan vi inte längre fly. För vi kan inte fly från oss själva, även om vi många gånger försöker.

Men visst har vi ibland behov av att fly undan för att söka skydd och andrum. Därför har vi fått ett skyddsrum att komma till i Kristus. Också här i vår kyrka med väggar och tak, här i Guds synliga hus. Och från detta skyddade rum kallas vi sedan ut för att sprida hoppets ljus och det glada budskapet.

”Kristus är betrodd som Son att råda över Guds hus. Och hans hus är vi, när vi håller fast vid vår frimodighet och ära i hoppet.”³

Men detta hus, liksom livet, sanningen och ljuset, är skört och satt under attack. Det kräver ständig vård. Vi ser detta i den nyfödde Messias. Och vi tackar vår Herre för att hans puls också är vår.

³ Hebr. 3:6